

บทที่ 3

การศึกษาสภาพปัจจุบันของพื้นที่โครงการ

3.1 พื้นที่ศึกษา

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ถือเป็นจังหวัดของภาคกลางตอนล่าง หรือจะเรียกว่า เป็นประตูสู่จังหวัดภาคใต้ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นเมืองที่มีชายฝั่งทะเลยาวตลอดแนว ถึง 212 กิโลเมตร และมีส่วนที่แคบที่สุดจากเขตแดนไทย-พม่าด้านตะวันตกจนถึงฝั่งทะเลด้านตะวันออก ระยะทางประมาณ 12 กิโลเมตรอยู่บริเวณด่านสิงขร ท้องที่ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง

3.1.1 ที่ตั้ง และขอบเขตพื้นที่ศึกษา

พื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด 6,367.62 ตารางกิโลเมตร หรือ 3,979,762.50 ไร่

อาณาเขต

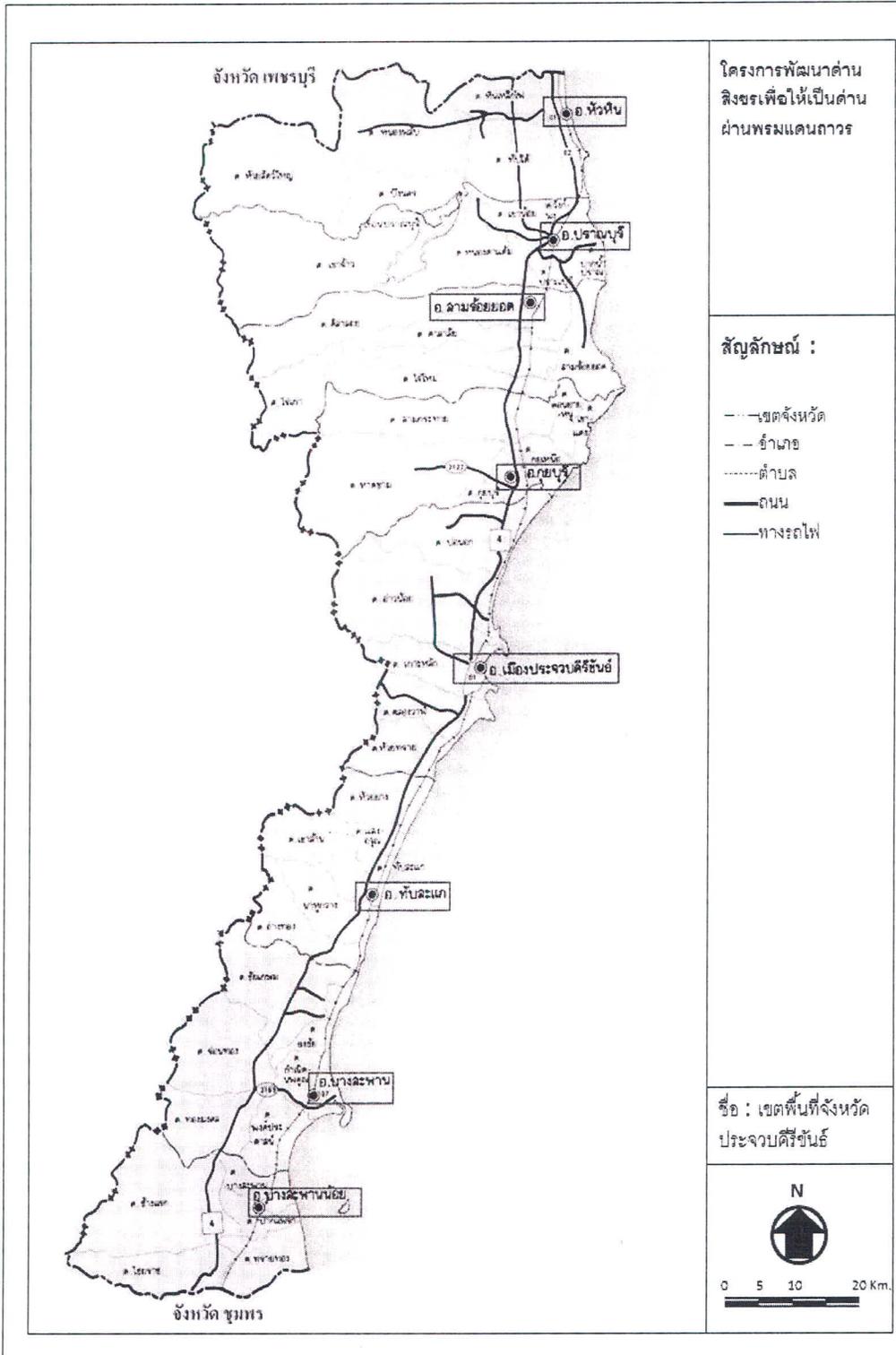
ทิศเหนือ ติดกับ อำเภอชะอำ อำเภอท่า양 จังหวัดเพชรบุรี

ทิศใต้ ติดกับ อำเภอประทิว อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

ทิศตะวันออก ติดกับ อ่าวไทย ความยาวชายฝั่งประมาณ 224.8 กม.

ทิศตะวันตก ติดกับ สหภาพเมียนมาร์ โดยมีเทือกเขาตะนาวศรีเป็นเส้นกั้นพรมแดน ยาวประมาณ 283 กม.

ภาพที่ 3.1.1 ผังแสดงขอบเขตพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3.1.2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพื้นที่ศึกษา

3.1.2.1 ประวัติศาสตร์ความเป็นมา

อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์เดิมในสมัยกรุงศรีอยุธยา มีชื่อว่า “เมืองนารัง” หรือ “เมืองบางนางรม” ดังปรากฏในหนังสือ “คำให้การชาวกรุงเก่า” ได้ลำดับชื่อหัวเมืองปักษ์ใต้ตามลำดับดังนี้ “เมืองปราณ เมืองชะอ้ง เมืองนารัง เมืองบางสะพาน” เมืองเหล่านี้ก็คือ อำเภอปราณบุรี อำเภอชะอำ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอบางสะพานในปัจจุบัน

หลังกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าเมื่อปี พ.ศ. 2310 เมืองนารัง (บางนางรม) ก็เล็กร้างไปจนถึงสมัยรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โปรดให้ตั้ง “เมืองบางนางรม” ขึ้นใหม่ที่ปากคลองบางนางรม แต่ที่ดินไม่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกจึงย้ายที่ว่าการเมืองไปตั้งที่เมืองกุย

ครั้นสมัยรัชกาลที่ 4 พ.ศ. 2398 โปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อจาก “เมืองกุย” เป็น “เมืองประจวบคีรีขันธ์” โดยรวมเมืองกุย เมืองคลองวาฬ เมืองบางนางรม เข้าด้วยกัน โดยที่ตั้งเมืองยังคงตั้งอยู่ที่เมืองกุย คืออำเภอกุยบุรี ในปัจจุบัน

ครั้นถึงสมัยรัชกาลที่ 5 ทรงจัดการปกครองแบบมณฑลเทศาภิบาล ตั้งมณฑลราชบุรีขึ้นในปี พ.ศ. 2438 เมืองประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นเมืองชั้นจัตวาขึ้นกับแขวงเมืองเพชรบุรีนั้น จึงได้รับจัดตั้งเป็น อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ สังกัด แขวงเมืองเพชรบุรี มณฑลราชบุรี พ.ศ. 2441 โปรดเกล้าฯ ให้ย้ายที่ว่าการอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ มาตั้งอยู่ที่อำเภอเกาะหลัก

ต่อมา วันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2449 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้มีพระบรมราชโองการเหนือเกล้าฯ ให้รวมเอาอำเภอเมืองปราณบุรี อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี และอำเภอกำเนิดนพคุณ จังหวัดชุมพร ซึ่งเป็นเมืองชั้นจัตวามาก่อนเข้ารวมเป็นเมืองปราณบุรี (จังหวัดปราณบุรี) ตั้งที่ตำบลเกาะหลัก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

ในสมัยรัชกาลที่ 6 โปรดให้เปลี่ยนชื่อ “เมืองปราณบุรี” เป็น “เมืองประจวบคีรีขันธ์” เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม พ.ศ. 2458 และมีการเปลี่ยนนามอำเภอตามชื่อตำบลที่ตั้งอำเภอคือ อำเภอเกาะหลัก ภายหลังได้เปลี่ยนกลับมาเป็น “อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์” จวบจนถึงปัจจุบัน

3.1.2.2 การตั้งถิ่นฐานชาติพันธุ์

ไทยพลัดถิ่นในเขตตะนาวศรี ไทยพลัดถิ่นในเขตตะนาวศรี หรือที่ทางราชการเรียกว่า ผู้พลัดถิ่นสัญชาติพม่าเชื้อสายไทย เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ไทยสยาม ที่ถูกกวาดต้อนและอพยพมาอยู่ตั้งแต่หลังเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 2 (พ.ศ. 2310) หลังการยึดครองของอังกฤษ ชาวไทยเหล่านี้จึงกลายเป็นสัญชาติพม่า แต่ก็ยังไปมาหาสู่กับญาติพี่น้องฝั่งไทยตลอด และมีชาวไทยในเขตตะนาวศรีที่เข้ามาทำคลอดในฝั่งไทย และต้องการให้บุตรเป็นสัญชาติไทย เพราะมีความเกี่ยวข้องกับฝั่งไทย และ

ส่วนใหญ่ทางแถบจังหวัดเกาะสอง (วิกตอเรียพอยท์) ของพม่าก็มีชาวไทยมากมาย แต่ในปัจจุบันยังถือว่าชาวไทยกลุ่มนี้เป็นกลุ่มคนไร้สัญชาติ

ในเขตพม่าไทยพลัดถิ่นตั้งหลักแหล่งบริเวณเกาะสอง (Kawthaung) ลุ่มแม่น้ำลึงเคียะ (Lanya) ลุ่มแม่น้ำตะนาวศรี (Tennasserim) และลุ่มน้ำกระบุรีหรือปากจั่น จากหมู่บ้านหรือชุมชนต่างๆ เกือบ 100 แห่ง แบ่งเป็น 3 กลุ่ม คือ

- ไทยพุทธปักซีใต้
- ไทยมุสลิม
- ไทยเชื้อสายลาว

1. ไทยพุทธปักซีใต้ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนหรือหมู่บ้านในและรอบๆ ตำบลสิงขร เช่น สิงขร ทุ่งมะพร้าว ทุ่งมะม่วง วังจำปา วังจระเข้ ยางชุม กระเบื้องถั่วย ทรายขาว แหลมยวน ปากคลอง ทุ่งชำ ห้วยทรายขาว ทุ่งทองกลาง หาดแก้ว ยางขวาง ตลิงแดง วังใหญ่ หนองโพง ลำมะเท็ง และมุกโพรง ในและรอบๆ ตำบลบกเปียน (Bokpyin) เช่น บกเปียน บกเปียนนอก ลึงเคียะ ทุ่งนาไทร หนองเต่า ทุ่งยาว ในแหลม คลองเพชร ทุ่งกร้า นิลขวาง ทุ่งแตง ทุ่งใหญ่ เขาพัง สองแพร้ว หินลาย บ้านหลา ทุ่งค้อ ตะเภาสุด บางสมภาร ชีไฟ ตลิงชัน กะแต ห้างเคียน ทุ่งเห็ด ทุ่งย่น ทุ่งสะเม็ด ทุ่งใหญ่ ทุ่งพี หัวช้าง ห้างปรุ กระระฐรี (ตลาดสุหรี) ป่าจาก คลองจระเข้ กระทิง ทองหอย ไร่ใต้ แม่ะดี บ้านดอน ทุ่งปลีก กะทิงและทรายปู และในและรอบๆ ตำบลมะลิวัลย์หรือมะลิยูน เช่น เขาพัง คลองบางซ่อน มะลิวัลย์และมะรังหรือหमारาง

2. ไทยมุสลิม ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บริเวณด้านตะวันตกของเกาะสองในชุมชนต่างๆ เช่น คลองลามา เกาะซินตง เจ็ดไม้ แปดไม้ เก้าไม้ สิบไม้ สิบเอ็ดไม้ แหลมแรด หาดยาว บ้านเหนือ ปากคลอง แม่ะปูเต๊ะ บ้านควน หัวแหลมทราย ช้างพัง อ่าวจัน อ่าวจากนอก อ่าวจากใน อ่าวใบ บ้านทร หาดทรายแดง อ่าวใหญ่ เกาะหลา คลองหม้อขาว คลองหลา แหลมบ้า อ่าวบ้า แหลมสระ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มไทยมุสลิมที่พูดภาษาไทยปักซีใต้ และมีเครือญาติที่สัมพันธ์กับคนฝั่งไทย เช่น ตะกั่วป่าและบางกล้าย จังหวัดระนอง

3. ไทยเชื้อสายลาว ในช่วงก่อนปี พ.ศ. 2394 มีกลุ่มชาวไทยเชื้อสายลาวอพยพออกมาจากแดนไทยแถบจังหวัดราชบุรี เข้าไปอาศัยในเมืองทวาย, เมะล่ำเลิง, มะริด และตะนาวศรี และนำสินค้าเข้ามาค้าขายที่บ้านจางวางบัวโรย แขวงเมืองราชบุรีปัจจุบันชาวไทยเชื้อสายลาวอาศัยอยู่ในเขตตำบลคลองใหญ่ (เหนือตำบลสิงขร) โดยมีชาวอีสานอาศัยอยู่ในหมู่บ้านท่าตะเะเยะเป็นกลุ่มคนที่อพยพจากภาคอีสานเข้าไปตั้งหลักแหล่งเมื่อประมาณหลายสิบปีก่อน ปัจจุบันมีประมาณ 500 คน ชุมชนคลองใหญ่เป็นไทยที่พูดภาษาอีสาน อพยพจากจังหวัดอุดรธานีและจังหวัดเพชรบุรีเข้าไปทำมาหากินในตำบลคลองใหญ่ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง อย่างไรก็ตาม จากแผนที่ที่จัดทำโดยฝรั่งเศสว่า

ตำบลคลองใหญ่เป็นที่ตั้งหลักแหล่งของสยามอพยพมาก่อนปี ค.ศ. 1854คนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สืบทอดวัฒนธรรมจากอีสาน เช่น การทำประเพณีบุญบั้งไฟ และเลี้ยงปู่ตาหรือผีประจำหมู่บ้าน และรักษาวัฒนธรรมอีสานได้เป็นอย่างดี

3.1.3 ขอบเขตการปกครองจังหวัด

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ประมาณ 212 กิโลเมตร ทั้ง 8 อำเภอ มีเขตติดต่อกับประเทศสหภาพพม่า มีตำบลและหมู่บ้านที่มีชายแดนจำนวน 21 ตำบล 48 หมู่บ้าน มีช่องทางเข้าออกชายแดน 35 ช่องทาง แยกเป็น ช่องทางธรรมชาติ 34 ช่องทาง อยู่ในพื้นที่ทุกอำเภอ ยกเว้นอำเภอ สามร้อยยอด และมีจุดผ่อนปรนชั่วคราว 1 ช่องทาง คือ ด่านสิงขร

3.1.3.1 ข้อมูลประชากร

ชาย 243,378 คน หญิง 235,566 คน

จำนวนประชากร รวมทั้งสิ้น 478,944 คน/ความหนาแน่นของประชากร 73.75 คน/ตร.กม.

3.1.3.2 ข้อมูลด้านการปกครอง

อำเภอ 8 แห่ง 1 กิ่งอำเภอ เทศบาล 15 แห่ง อบต. 48 แห่ง

หมู่บ้าน 421 แห่ง รวม 138,021 หลังคาเรือน

3.1.3.3 พื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 8 อำเภอ

อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์	อำเภอหัวหิน
อำเภอปราณบุรี	อำเภอกุยบุรี
อำเภอทับสะแก	อำเภอบางสะพาน
อำเภอบางสะพานน้อย	อำเภอสามร้อยยอด

3.1.3.4 และพื้นที่อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 6 ตำบล

1. ตำบลอ่าวน้อย	คิดเป็นร้อยละ 40.28
2. ตำบลบ่อนอก	คิดเป็นร้อยละ 22.39
3. ตำบลห้วยทราย	คิดเป็นร้อยละ 13.63
4. ตำบลคลองวาฬ	คิดเป็นร้อยละ 11.14
5. ตำบลเกาะหลัก	คิดเป็นร้อยละ 10.90
6. ตำบลประจวบคีรีขันธ์	คิดเป็นร้อยละ 1.66

3.1.4 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะโดยทั่วไป ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความลาดเอียงจากทิศตะวันตก ซึ่งเป็นเทือกเขาตะนาวศรี อันเป็นเทือกเขากั้นระหว่างพรมแดนไทยกับพม่าลงสู่ด้านตะวันออก ซึ่งเป็นอ่าว

ไทย และมีเทือกเขาและภูเขากระจัดกระจาย ที่สำคัญเป็นแนวเทือกเขาสามร้อยยอด ซึ่งมีความสูงโดยเฉลี่ยประมาณ 750 เมตรความสูงจากระดับน้ำทะเล ชายฝั่งตะวันออก โดยเฉลี่ยประมาณ 1-5 เมตร มีเกาะน้อยใหญ่ จำนวน 17 เกาะ เกาะสำคัญ คือ เกาะจัน และเกาะทะเล

พื้นที่ราบประมาณ	ร้อยละ 71
พื้นที่ภูเขาประมาณ	ร้อยละ 28
พื้นที่น้ำ	ร้อยละ 1

3.1.4.1 สภาพแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติส่วนใหญ่เป็นสายสั้น ๆ ที่เป็นอิสระแยกจากกันและไหลลงอ่าวไทยอยู่ในสภาพตื้นเขิน จะมีน้ำมากเฉพาะในช่วงฤดูฝน แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่

- คลองบึง ยาวประมาณ 20 กิโลเมตร
- คลองบางนางรม ยาวประมาณ 40 กิโลเมตร

3.1.4.1 ลักษณะอากาศ

โดยทั่วไป ไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป ความชื้นของอากาศปานกลาง เนื่องจากอิทธิพลจากลมทะเล ในบางปีจะได้รับอิทธิพลจากพายุโซนร้อนซึ่งก่อตัวในทะเลจีนใต้ ประกอบกับมีความกดอากาศสูงจากประเทศจีนแผ่ลงมา ทำให้เกิดภาวะฝนตกปริมาณมากในราวเดือนตุลาคม

3.1.4.2 ฤดูกาล เมืองประจวบคีรีขันธ์ มี 3 ฤดู ได้แก่

- ฤดูฝน เดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม
- ฤดูหนาว เดือนมิถุนายน-ตุลาคม
- ฤดูร้อน เดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์

3.1.4.3 อุณหภูมิ

เฉลี่ยตลอดทั้งปี	27 องศาเซลเซียส
สูงสุดวัดได้	39.3 องศาเซลเซียส
ต่ำสุดวัดได้	10.5 องศาเซลเซียส

3.1.4.4 ความชื้นสัมพัทธ์

โดยเฉลี่ยประมาณ ร้อยละ ๗๗

3.1.4.5 ปริมาณน้ำฝน

พื้นที่ที่มีโอกาสฝนตกมากเกินกว่า ๑๒๐ วัน/ปี จะอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอทับสะแกอำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย ส่วนพื้นที่ที่มีโอกาสฝนตกระหว่าง ๘๐-๑๒๐ วัน/ปี อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอกุยบุรี กิ่งอำเภอสามร้อยยอด อำเภอปราณบุรี อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอหัวหิน

3.1.5 โครงข่ายคมนาคม

ถนนในเขตเทศบาลเมืองประจวบคีรีขันธ์ มีทั้งสิ้น 183 สาย ความยาวรวม 96.57 กิโลเมตร
ดังนี้

1. ถนนในความรับผิดชอบของกรมทางหลวง จำนวน 1 สาย
 - สภาพถนนคอนกรีต จำนวน 1 สาย ระยะทาง 2.20 กม.
2. ถนนในความรับผิดชอบของเทศบาล จำนวน 182 สาย
 - สภาพถนนคอนกรีต จำนวน 88 สาย ระยะทาง 15.088 กม.
 - ลาดยาง จำนวน 77 สาย ระยะทาง 49.187 กม.
 - ลูกรัง จำนวน 17 สาย ระยะทาง 3.095 กม.
 - สภาพการจราจรมีถนนเพชรเกษมเป็นถนนสายหลัก (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4) ตัดผ่านเขตเทศบาลจากทิศเหนือมายังทิศใต้ ยาวประมาณ 5 กิโลเมตร สภาพผิวจราจรของถนนแต่ละสายในเขตเทศบาล ส่วนมากอยู่ในเกณฑ์ดีเหมาะสำหรับการสัญจรไปมา เนื่องจากมีการก่อสร้าง ปรับปรุง และซ่อมแซมอยู่เสมอ

3.1.6 ข้อมูลด้านสาธารณูปโภค

3.1.6.1 การประปา

- คริวเรือนที่ใช้น้ำประปาในเขตเทศบาล จำนวน 11,989 หลังคาเรือน
- น้ำประปาที่ผลิตได้ จำนวน 14,400 ลบ.ม. / วัน
- น้ำประปาที่ต้องการใช้ จำนวน 13,000 ลบ.ม. / วัน
- การใช้น้ำประปาเฉลี่ย จำนวน 9,000 ลบ.ม. / วัน
- แหล่งน้ำดิบที่ใช้ผลิตน้ำประปา จำนวน 5,184,000 ลบ.ม. / วัน

แหล่งน้ำดิบสำหรับผลิตน้ำประปา

- แหล่งน้ำดิบหลักที่ กปภ. สาขาประจวบคีรีขันธ์ นำมาผลิต อ่างเก็บน้ำ

คลองบึง

- แหล่งน้ำดินสำรองที่ กปภ. สาขาประจวบคีรีขันธ์ นำมาผลิต อ่างเก็บน้ำ

ยางชุม

3.1.6.2 การไฟฟ้า

มีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นหน่วยงานจำหน่ายไฟฟ้า ให้บริการประชาชนครอบคลุมพื้นที่ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ 90 ของพื้นที่ทั้งหมด ในส่วนของเทศบาลดูแลรับผิดชอบให้มีไฟฟ้าสาธารณะ และขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะไปตามชุมชนต่าง ๆ โดยอุดหนุนงบประมาณให้การไฟฟ้าเป็นผู้ดำเนินการขยายเขต และเทศบาล

จะเป็นผู้ดูแลบำรุงรักษาไฟฟ้าสาธารณะ

- ครั้วเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน 41,071 หลังคาเรือน
- ครั้วเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน - หลังคาเรือน
- ถนนในเขตเทศบาลที่มีไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน 69 สาย
- ถนนในเขตเทศบาลที่ไม่มีไฟฟ้าสาธารณะ จำนวน - สาย

3.1.6.3 การสื่อสาร

- ที่ทำการไปรษณีย์ 1 แห่ง ตั้งอยู่ถนนสุสุตึก อำเภอเมืองฯ จังหวัด
ประจวบคีรีขันธ์

- สถานีวิทยุกระจายเสียง 2 แห่ง
- มีโทรศัพท์ส่วนบุคคลในพื้นที่ 4,243 หมายเลข
- มีโทรศัพท์สาธารณะในพื้นที่ 256 หมายเลข
- มีชุมสายโทรศัพท์ในพื้นที่ 1 ชุมสายตั้งอยู่ถนนสุขใจ อ.เมือง จ.

ประจวบคีรีขันธ์ ให้บริการสูงสุดได้ 4,572 หมายเลข

- ระบบเสียงตามสายของเทศบาล ครอบคลุมพื้นที่ภายในเขตเทศบาล
80% ออกอากาศทุกวันจันทร์ - วันศุกร์ ช่วงเช้าตั้งแต่เวลา 07.00 - 08.00 น. ช่วงกลางวัน
เวลา 12.00 - 12.30 น. และช่วงเย็นตั้งแต่เวลา 16.00 - 17.00 น.

3.1.7 ด้านทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

ป่าไม้ ได้แก่ ป่าสงวนแห่งชาติกุยบุรี ป่าชายเลนคลองวาฬ
ไม้สำคัญของจังหวัด ไม้ยาง ไม้ยูง ไม้ตะแบก ไม้ตะเคียน ไม้จำปา ไม้หน้าคนบุตร
แร่ธาตุ ได้แก่ หินแกรนิต และลูกรัง
แหล่งน้ำ ได้แก่ อ่างเก็บน้ำคลองบึง อ่างเก็บน้ำอ่างหิน และฝายกักเก็บน้ำ
กว่า แห่ง 25 แห่ง
ทรัพยากรทางทะเล ได้แก่ อ่าวไทย

3.1.7.1 เศรษฐกิจ

พื้นที่ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒ ใน ๓ เป็นพื้นที่ราบ มีดินอุดมสมบูรณ์ เศรษฐกิจ
ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงขึ้นอยู่กับอาชีพเกษตรกรรมเป็นหลัก รองลงไป คืออาชีพ
ประมง การเลี้ยงสัตว์ และอุตสาหกรรม ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ๖๘,๑๐๗ บาท

3.1.7.2 การเกษตรกรรม

เกษตรกรรมส่วนใหญ่ปลูกสับปะรด รองลงไปคือมะพร้าว และอ้อย พืชเศรษฐกิจทั้ง ๓
ชนิด ใช้พื้นที่ ๓ ใน ๕ ของพื้นที่การเกษตรทั้งหมดของจังหวัด

3.1.7.3 การประมง

ประมงน้ำเค็มเป็นอาชีพดั้งเดิมของท้องถิ่น ด้วยภูมิประเทศด้านตะวันออกของทุกอำเภอติดกับชายฝั่งทะเล ปลาที่ทำรายได้สูง ได้แก่ ปลาทุและปลาลัง เขตประจวบคีรีขันธ์ ยังมีประมงน้ำกร่อย ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง เช่น หอยนางรม หรือหอยตะโกรม ปลากระพง กุ้งกุลาดำ

3.1.7.4 การเลี้ยงสัตว์

เกษตรกรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพเสริมควบคู่กับการประกอบอาชีพเกษตรอื่น ๆ และมีแนวโน้มจะประกอบอาชีพการเลี้ยงสัตว์เป็นอาชีพหลัก โดยเฉพาะโคนม และโคขุน

3.1.7.5 การอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมสำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะสัมพันธ์กับการเกษตรกรรม ได้แก่ อุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์มะพร้าว

3.1.7.6 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

ชมภูมิทัศน์ของจังหวัด กำลังได้รับการส่งเสริมโดยเฉพาะในเขตประจวบฯ หมายถึง อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอสามร้อยยอดและอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรม ที่ภาคเอกชนจัดทำเพื่อรองรับการพัฒนาจังหวัด เป็นเขตอุตสาหกรรม คืออุตสาหกรรมรีดเหล็ก เขตอำเภอบางสะพาน

3.1.8 ลักษณะสังคมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ลักษณะสังคม วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและค่านิยมของชาวประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะผสมผสานระหว่างวัฒนธรรมภาคกลางและภาคใต้ เนื่องมาจากลักษณะทางภูมิศาสตร์ และอพยพเคลื่อนย้ายถิ่นฐาน การประกอบอาชีพ การติดต่อค้าขาย

สังคมของชาวประจวบคีรีขันธ์โดยภาพรวม เป็นสังคมเกษตรกรรมและประมง การดำเนินชีวิต ประเพณี การละเล่น จึงสัมพันธ์กับอาชีพ อาทิเช่น นิยมการทำบุญ การละเล่นไว้อาลัย การละเล่นผีฟุ้งใต้ พิธีกรรมไหว้แม่ย่านางเรือ

3.1.9 ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี

ประชากรในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ ร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 3 และ 2 นับถือศาสนาคริสต์และอิสลามตามลำดับ มีวัดจำนวน 2 แห่ง คือ วัดเกาะหลัก และวัดธรรมิการามวรวิหาร สำนักสงฆ์ 1 แห่ง คือ สำนักสงฆ์มอ่งถ้ำ สำนักปฏิบัติธรรม 1 แห่ง คือ สำนักปฏิบัติธรรมธุดงค์สถาน โบสถ์คริสต์ 1 แห่ง เป็นนิกายคาทอลิก คือ วัดแม่พระสายประคำ

ประเพณีหรือวัฒนธรรมพื้นบ้านที่เด่นชัดในเขตเทศบาลไม่ปรากฏแจ้งชัด มีแต่ประเพณีของไทยทั่วไป ที่ถือปฏิบัติตามวันสำคัญต่าง ๆ ที่สืบทอดกันมา ดังนี้

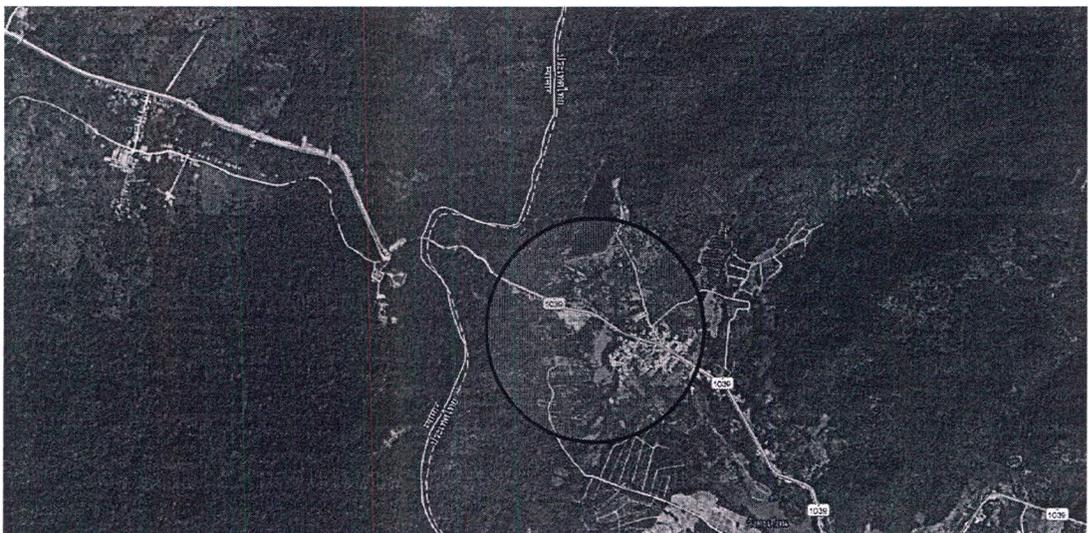
- 1) ประเพณีวันขึ้นปีใหม่
- 2) ประเพณีวันสงกรานต์
- 3) ประเพณีวันเข้าพรรษา
- 4) ประเพณีตักบาตรเทโว วันออก
- 5) ประเพณีลอยกระทง

3.2 พื้นที่โครงการ

3.2.1 พื้นที่โครงการด้านผ่อนปรนสิงขร

เพื่อพัฒนาจุดผ่านแดนถาวร ระหว่างประเทศไทย และประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ ยกระดับด้านสิงขรเป็นจุดผ่านแดนถาวร มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้สามารถขยายตัวและพัฒนาขึ้นเป็นเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ ก่อให้เกิดการขยายตัวทางการค้าและการลงทุน เป็นเส้นทางขนส่งสินค้าเส้นทางใหม่ จากไทยเข้าและออกสู่สหภาพพม่า ณ ด้านสิงขร หมู่ที่ 6 ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาพที่ 3.2-1 ที่ตั้งด้านสิงขร หมู่ที่ 6 ต.คลองวาฬ อ.เมืองประจวบคีรีขันธ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์

ที่มา : ผังแสดงขอบเขตพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ที่ตั้ง: ด้านสิงขร หมู่ที่ 6 ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ด้านสิงขร ตั้งอยู่ห่างจากเมืองประจวบฯ 22 กม. และจากถนนเพชรเกษมเข้าไป 14 กม.
 ด้านสิงขร มีประชากรกว่า 1,000 คน เป็นหมู่บ้านที่อยู่บนเชิงเขา อาชีพทำสวนและทำไร่

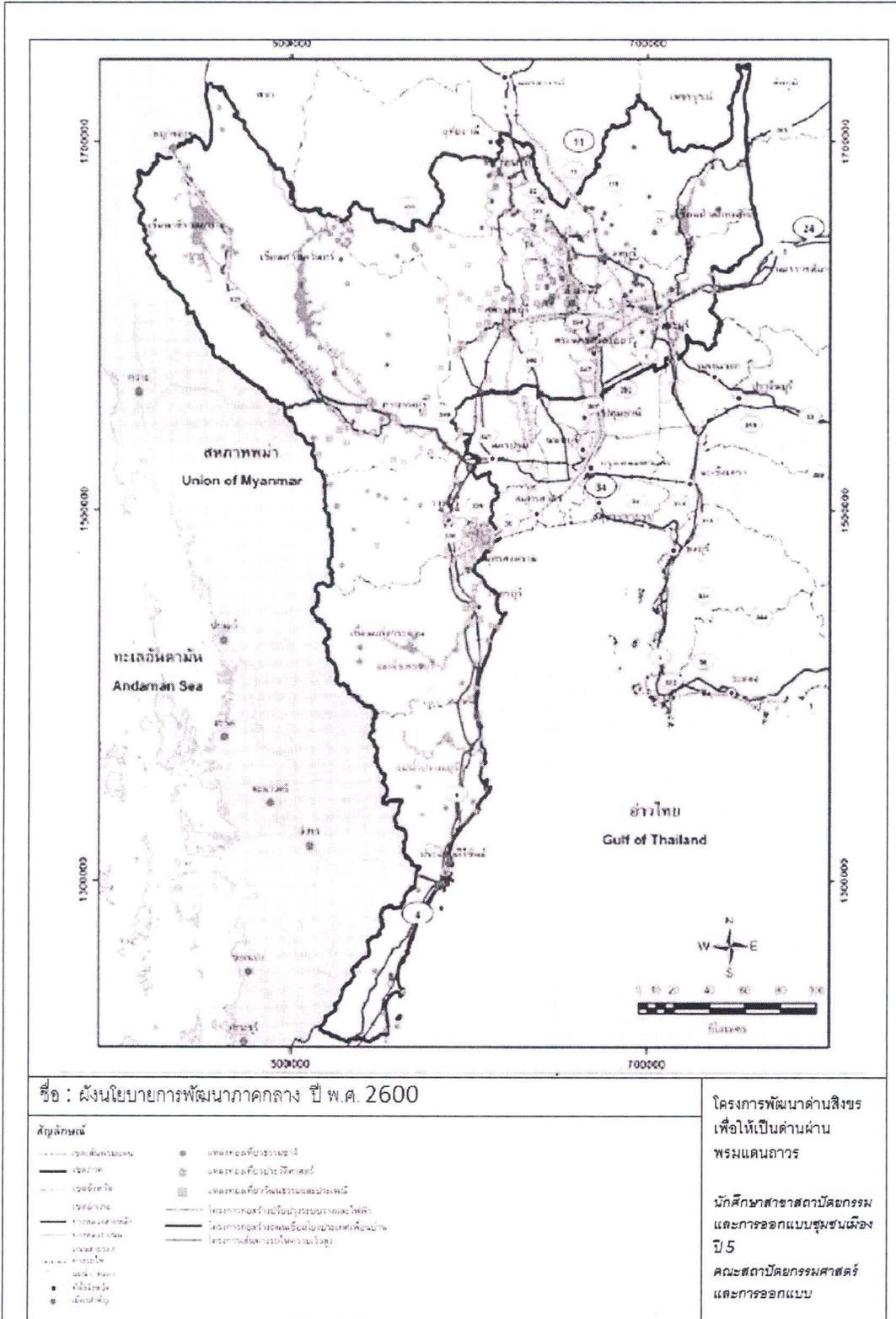
3.2.2 สภาพปัจจุบัน

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีชายแดนติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า ประมาณ 212 กิโลเมตร ทั้ง 8 อำเภอ มีเขตติดต่อกับประเทศสหภาพพม่า และมีตำบลและหมู่บ้านที่มีชายแดน จำนวน 21 ตำบล 48 หมู่บ้าน มีช่องทางเข้าออกชายแดน 35 ช่องทาง แยกเป็น ช่องทางธรรมชาติ 34 ช่องทาง อยู่ในพื้นที่ทุกอำเภอยกเว้นอำเภอ สามร้อยยอด และมีจุดผ่อนปรนชั่วคราว 1 ช่องทาง คือ ด่านสิงขร

3.2.3 สภาพพื้นที่ฝั่งพม่า (หมู่บ้านมูตอง) MAW-DANUNG

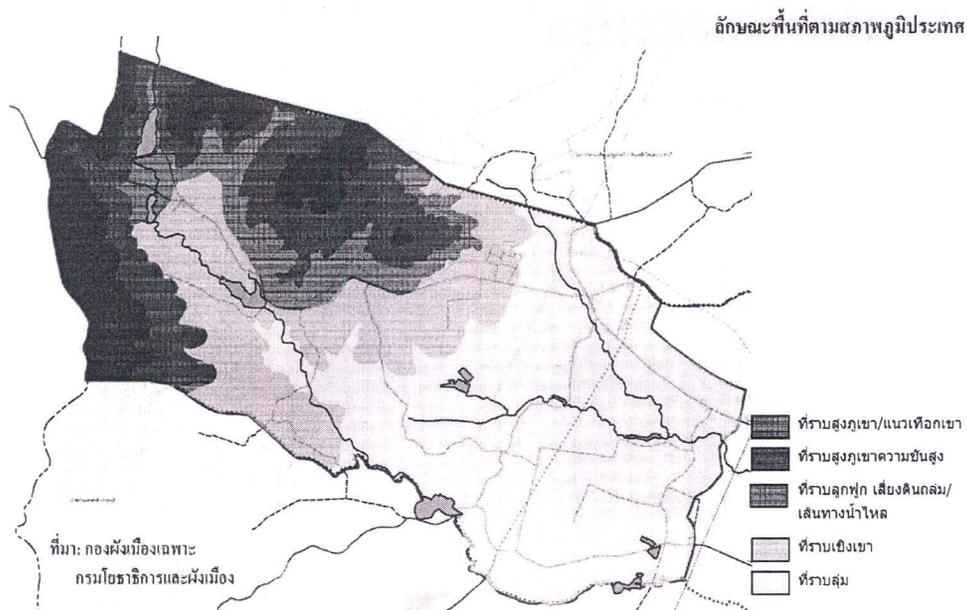
หมู่บ้านมูตองเป็นหมู่บ้านติดกับด่านสิงขร ชายแดนไทย ทางเข้าหมู่บ้านมีหน่วยทหารพม่าประจำอยู่ที่ชายแดน เป็นจุดตรวจของพม่า จากจุดตรวจเข้าไปประมาณ 800 เมตร จะถึงหมู่บ้านมูตอง มีประชากรประมาณ 5,000 คน เป็นหมู่บ้านที่อยู่บนเชิงเขา อาชีพหลัก คือ ทำสวน ทำไร่ ค้าขาย

ภาพที่ 3.2-2 ผังนโยบายพัฒนาภาคกลาง ปี พ.ศ. 2600

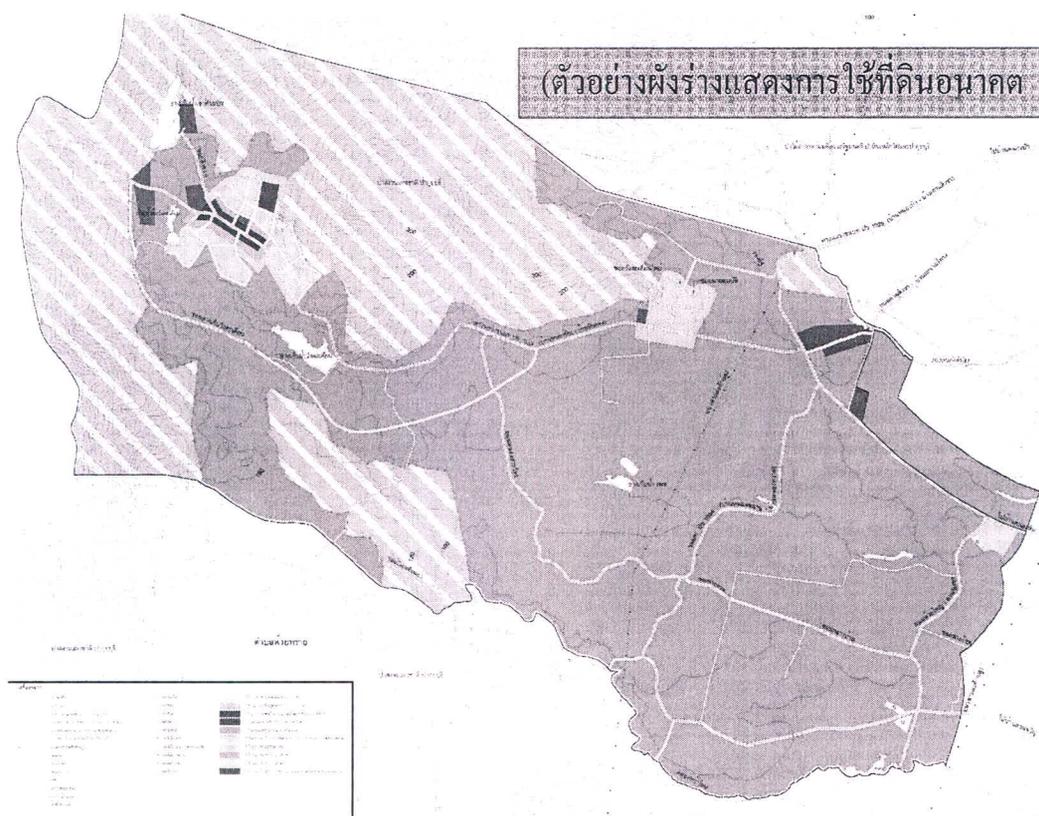
ที่มา : กรมโยธาธิการและผังเมือง

ภาพที่ 3.2-3 ผังแสดงลักษณะพื้นที่ตามสภาพภูมิประเทศ

ที่มา : กองผังเมืองเฉพาะ กรมโยธาธิการและผังเมือง

ภาพที่ 3.2-4 ผังร่างแสดงการใช้ที่ดินอนาคต

ที่มา : กองผังเมืองเฉพาะ กรมโยธาธิการและผังเมือง

คาดว่าจะใช้ งบประมาณทั้งสิ้นประมาณ 980 ล้านบาท โดยเสนอของบประมาณผ่าน
กระทรวงมหาดไทย ซึ่งแบ่งการดำเนินงาน เป็น 3 ระยะ ดังนี้

- ระยะเร่งด่วน ใช้งบประมาณ 210 ล้านบาท ในการปรับพื้นที่รองรับการพัฒนา ระบบ
สาธารณูปโภค ไฟฟ้า ปรับปรุงแหล่งน้ำเพื่อการผลิตประปา และอาคารที่ทำการด่านแห่งใหม่
- ระยะกลาง ใช้งบประมาณ 110 ล้านบาท ในการสร้างอาคารกักเก็บสินค้า คลังสินค้า
เครื่องชั่ง ลานจอดรถและปรับปรุงภูมิทัศน์
- ระยะยาว ใช้งบประมาณ 660 ล้านบาท ในการปรับปรุงถนนพร้อมสะพาน และปรับปรุง
ถนนภายในชุมชนด่านสิงขร เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทั้งระบบ รองรับขยายตัว